

Тема 5. Средства за организация на програмите

1. ПРЕДЕФИНИРАНЕ НА ФУНКЦИЯ
2. ПРЕДЕФИНИРАНЕ НА ОПЕРАТОРИ
3. ШАБЛОНИ (TEMPLATES)

Предефиниране на функция

Дефиниция:

Най-често функциите се именоват с различни наименования, но при функции, които изпълняват еднакви операции върху различни типове данни е по-удобно да се даде еднакво наименование.

Използването на еднакво име на функция върху различни типове данни се нарича *предефиниране на функция*.

Предефиниране на функция-пример

Пример:

Конструкторите на класа `Complex` използват предефинирани функции, описващи различните видове конструктори на класа:

- ❑ Те имплементират една и съща операция - конструиране на обекта;
- ❑ С различни типове формални параметри (при различни видове данни).

Предефиниране на функция-използване

- Конструктори;
- Когато се създава функция с общоизвестно наименование (математически, вход/изход...);
- При предефиниране на оператори, чието значение е всеизвестно, а семантиката му се пренася и върху други аргументи (обекти).

Предефиниране на функция-използване

- Математически операции (sqrt...);
- Операции за извеждане на данни (print, write...);
- Файловите операции (open, close...);
- Математическите оператори, чието значение е всеизвестно, а семантиката му се пренася и върху други аргументи(+, -, * ...);

Предефиниране на функция-използване

Примери в потребителски класове:

Алгебричните оператори (+, -, *) се предефинират за опериране **на обекти** с числа или помежду им. За целта:

- ❑ Предекларира се в класа;
- ❑ Дефинира се функционалност, съответстваща на тези операции;
- ❑ Функционалността оперира с член променливите на класа и/или други данни (числа).

Предефиниране на функция-действие

Действие:

При извикването на функция с име f , която е предефинирана за различни типове аргументи трябва да подбере коя от функциите с име f трябва да бъде активирана. Последователност:

- ❑ Сравнява типовете на фактическите аргументи (при извикването) с типовете на формалните такива на всички функции, именовани с f ;
- ❑ Активира функцията, чиито аргументи съответстват най-добре на текущото обръщение;
- ❑ Извежда грешка по време на компилирането, ако такава липсва или има противоречие.

Предефиниране на функция-действие

Пример:

Декларация:

```
void print(double dArg);
```

```
void print(long lArg);
```

Код на обръщението:

```
print(2L); //извиква print(long)-> константа от тип  
          // long
```

```
print(2.0); //извиква print( double )-> константа от  
           //тип double
```

```
print(2);  // противоречие поради двусмислие:  
           // print(double) или print(long)
```


Предефиниране на функция-действие

Търсене на функцията за изпълнение:

- *Точно съвпадение, без никакви или с тривиални превръщания :*
 - *име на масив към указател;*
 - *име на функция към указател към функция);*
- *Съвпадение чрез разширяване на цялочислени типове, например:*
 - bool => int;*
 - char => int;*
 - short => int;*
 - unsigned варианти на горните (char,short);*
 - float => double;*

Предефиниране на функция-действие

- Съвпадение след стандартни превръщания :

int=>double;

double=>int;

double=>long;

long=>double;

int=>unsigned int;

Указател към тип T към указател void: (T => void*);*

Указател към производен клас към указател към базов клас: (Производен => Базов*);*

- Съвпадение след дефинирани от програмиста превръщания на типове;
- Съвпадение след използване на многоточието от декларацията на функцията.

Предефиниране на функция-примери

Примери:

```
void print(char cArg);
void print(int iArg);
void print(long lArg);
void print(double dArg);
void print(const char * pArg);
void print(const void * pArg);
// Добавяне на копиращ конструктор към класа CPerson
class CPerson {
public:
// .....
    CPerson(const CPerson* pCPerson) {
        m_Name= pCPerson->m_Name;
        m_Gender=pCPerson->m_Gender;
    }
// .....
};
```

Предефиниране на функция-примери

```
void f( char cArg, int iArg, short sArg, float fArg )
{
    print(cArg); //точно съвпадение: print(char)
    print(iArg); //точно съвпадение: print(int)
    print(sArg); //разширение на цял тип: print(int)
    print(fArg); // разширение float double: print(double)
    print('a'); //точно съвпадение print(char)
    print(78); //точно съвпадение print(int)
    print(0); //точно съвпадение print(int)
    print("b");// точно съвпадение print(const char *)
    unsigned char pToChar[4] = {'a','b','c','d'}; // разширение
        unsigned char* към void*,
    print(pToChar); // print(const void *);
    CPerson oPerson2(new CParent());
    //указател към производен клас => указател към базовия клас
}
```

2. *Предефиниране на оператори*

Дефиниция:

Предеклариране на оператор за даден клас означава да се състави функция, която да се изпълнява, когато един или повече обекти от този клас се подложат на съответния дефиниран оператор.

Операторните **декларации** са разширение на съществуващите в езика оператори върху новосъздадените обекти от класове.

2. *Предефиниране на оператори*

Примери:

Операциите на езика C++ “=”, “+”, “-”, “*”, “/”, “+-”, “==” и други имат общоприето значение в синтаксиса на езика.

При създаването на нови класове:

- ❑ Семантичното значение се пренеася върху обектите на класа;
- ❑ Осъществява се със съответната **дефинирана** от създателя на класа функция.
- ❑ **Предефиниране на оператора** е създадената от програмиста функция, която се изпълнява за (върху) обектите от новосъздадения клас.

Предефиниране на оператори

Пример:

Бинарната операция сума (математическа операция).

- ❑ Предеклариране върху класа `string`;
- ❑ Имплементиране като съединяване (конкатенация) на обектите от класа (низове):

```
string str1("aaa");  
string str2("bbb");  
string str3 = str1+str2; // aaabbb
```

Предефиниране на оператори

За всеки от създадените от програмиста класове могат:

- Да се предекларират общоизвестните оператори;
- Да се декларират напълно нови като символна последователност и начин на действие оператори.

Предефиниране на оператори

Примери:

Операторите (+, -, * ...) за сумиране, изваждане, умножение **на обекти** с числа или помежду им. За целта се дефинира функционалност, съответстваща на тези операции, обработваща член променливите на класа.

Сравнителни оператори (==, !=, <= ...) за сравнение с логически резултат.

Предефиниране на оператори

Ограничения:

Не могат да се предефинират като оператори символите:

“.” (точка) достъп до член чрез име на обекта;

“.*” (точка звезда) указател към член на обекта;

“::” (двойно двуточие) за определяне обхват;

“?:” (въпросителна друеточие) алгебричен условен оператор.

Предефиниране на оператори

Общи синтактични правила при декларирането на оператори

- ❑ Не може да се използват други символи за предеклариране на съществуващите оператори. Използват се само тези, които се използват в C++;
- ❑ Предекларираният оператор запазва семантиката на действието си от този, който предекларира:
 - ❑ Асоциативността;
 - ❑ Приоритета.
 - ❑ се възприемат от този, който е предеклариран.
- ❑ Операторът не е комутативен, докато не се дефинира като такъв;

Предефиниране на оператори

Общи синтактични правила при декларирането на оператори

- ❑ Всички функции за предеклариране на оператори се наследяват с изключение на оператор за присвояване "=";
- ❑ Всички оператори се дефинират самостоятелно (като отделен низ от символи). Например дефинирането на оператори "-" и "=" не се пренася автоматично върху оператора "-=";
- ❑ Операторите не могат да се реализират като статични член функции, освен операторите **new** и **delete** които са статични за езика C++.

Предефиниране на оператори-видове

□ Унарни оператори

Могат да се предекларират операторите + и – (в семантиката на знакови оператори на числа, а не в семантиката на сумиране/изваждане).

Синтаксис за оператор +:

ТипНаРезултата Тип::operator+();

където **ТипНаРезултата** е връщаната стойност от предекларираната функция на оператора +;

Тип е типът на операнда. **Борави с членовете на класа.**

Или:

friend ТипНаРезултата operator+()(Тип);

Борави с членовете на Тип.

Предефиниране на оператори

Декларацията на типа може (и трябва) да има и атрибути, като референция **&** (и константна спецификация - **const**).

При наличие на дефиниция-тяло на функцията, която се изпълнява при срещането на оператора може да се използва операцията върху обект от клас **Тип**.

Пример:

```
+ОбектОтКласаТип;
```

Предефиниране на оператори

■ Бинарни оператори

Дефиниция

Бинарните оператори са операторите, които свързват два аргумента.

Биват два основни вида в съответствие с връщания резултат:

- бинарни аритметични оператори на езика (+, -, *, /)
- бинарни оператори за сравнение (<, >, <=, >=, ==, !=).

Те се прилагат при изрази между обектите от даден клас, например:

Обект1ОтКласаТип + Обект2ОтКласаТип;

Изчислението на изрази от тази форма се свежда до извикване на предефинираната функция, която се изпълнява. Функцията, предефинираща оператора връща резултат, например обект:

ОбектРезултатОтКласаТип

Предефиниране на оператори

Синтаксис за оператор +:

```
ТипНаРезултата ТипLeft::operator+( ТипRight);
```

Или

```
friend ТипНаРезултата operator+( ТипLeft,ТипRight);
```

където ТипНаРезултата е връщаната стойност от предекларираната функция на оператора +;

ТипLeft и ТипRight са типове на операндите.

Декларациите на типовете могат/трябва да имат и атрибути, като референция & и/или const.

Предефиниране на оператори

■ Оператор за присвояване

Операторът за присвояване е подобен на конструктора за копиране с тази разлика, че той оперира със съществуващия обект, вместо да създава нов:

- Ако програмистът не предефинира този оператор, компилаторът генерира подразбиращ се такъв и генерира обръщение към него;
- При създаването на някои от класовете в предходните лекции има предеклариран оператор за присвояване.

Предефиниране на оператори

Пример: За класа CPoint той е дефиниран по сл. начин:

```
const CPoint& operator =(const CPoint& xy) {  
    ix = xy.ix;  
    iy = xy.iy;  
    return *this;  
}
```

Предефиниране на оператори

Пример: Ако са създадени обектите ху1, ху2 от класа CPoint е възможно да се използва операцията:

```
ху1=ху2= CPoint(0, 0);
```

Действие:

Чрез експлицитният конструктор се създава обекта с нулеви член променливи- 0,0.

ху2 получава стойностите, които директно подменят стойностите на член променливите му в тялото на ху2.

Върнатата стойност е референция към обекта ху2;

По референцията на ху2 се прави обръщение към неговите член променливи, като получените стойности се присвояват на член променливите на обекта ху1 с левия оператор равенство.

Асоциативността повтаря известната от езика C:

```
ху1=(ху2= CPoint(0, 0));
```

Предефиниране на оператори

■ Оператори за нарастване и намаляване

Въпреки че операторите ++ и -- са унарни и се подчиняват на правилата за унарните оператори е необходимо да се съставят двете функции-префиксна и постфиксна:

- **Префиксната версия** първо променя стойността и след това я връща. Трябва да се връща референция към обекта от класа (*this), тъй като стойностите на обекта (след прилагане на нарастване/намаляване) и на резултата са еднакви;
- **Постфиксната версия** връща стойността на операнда преди промяната му и затова не връща референция. Тази версия изисква фиктивен аргумент от тип int, на който се предава стойност 0 по време на обръщението. Този аргумент разграничава дефинициите към различните функции по време на обръщението.

Предефиниране на оператори

```
class CPoint {
private:
int m_x, m_y;
public:// необходимите конструктори get/set функции
    CPoint& operator++() { // префиксен
        m_x++;
        m_y++;
        return *this; // връща референцията след промяната
    }
    CPoint operator++(int dummy) { // постфиксен
        CPoint point(*this);
        m_x++;
        m_y++;
        return point; // връща се копие на обекта преди промяната
    }
};
CPoint oP1;
oP1++; ++oP1;
```

Предефиниране на оператори

■ Индексен оператор([])

Реализацията му се налага когато се имплементира собствен клас за масиви или контейнери (динамични масиви):

- Функцията `operator[]` има аргумент цяло число и се имплементира като позицията (указател или референция) по нулево базиран индекс на предадения аргумент;
- Ако се върне референция, операторът може да се използва в двете страни на операция присвояване.

Предефиниране на оператори

Пример:

```
template <class T>
class Cvector {
    T* m_pData;
    int m_iCapacity;
    int m_iSize;
public:
    Cvector (int s=20) {
        if(m_pData = new T [m_iCapacity = s]) m_iSize = 0;
        else throw INVALID_CAPACITY;
    }
    ~Cvector () { delete[] m_pData; }
    T& operator[] (int intIndex) {
        if(intIndex>=m_iCapacity) throw INVALID_INDEX;
        if( intIndex >= m_iSize ) m_iSize=intIndex+1;
        return m_pData[intIndex];
    }
    int get_size() { return m_iSize; }
    int get_capacity() { return m_iCapacity; }
};
```

доц. д-р инж. Владимир Николов

20.10.2017 г.

Предефиниране на оператори

Пример за тестова програма:

```
void main() {
    try {
// тест на вектор от int
        Cvector<int> oVInt;
        for(int i=0; i< oVInt.get_capacity(); i++ ) oVInt[i] = i;
        for(i=0; i<oVInt.get_size(); i++ ) cout << oVInt[i] << endl;
    }
    catch(int i) {
        switch( i ) {
            case INVALID_INDEX: cout << "Invalid Index .... " << endl; break;
            case INVALID_CAPACITY: cout << "Invalid Capacity... " << endl; break;
        }
    }
}
```


Предефиниране на оператори

Пример 2 за тестова програма:

```
void main() {
    try {
        // тест на вектор от string
        string str1("str1");    string str2("str2");    string str3("str3");
        Cvector<string> oVStr;
        oVStr[0] = str1;    oVStr[1] = str2;    oVStr[2] = str3;
        for(i=0; i<3; i++ )    cout << oVStr[i]<<endl;
    }
    catch(int i) {
        switch( i ) {
            case INVALID_INDEX:    cout << "Invalid Index .... " << endl;    break;
            case INVALID_CAPACITY:    cout << "Invalid Capacity... " << endl;    break;
        }
    }
}
```

Предефиниране на оператори

Пример 3 за тестова програма:

```
void main() {
    try {
        // тест на вектор от CStudent
        CStudent oSt1("Ivan Petrov", "008614", male);
        CStudent oSt2("Ivanka Petrova", "008624", female);
        CStudent oSt3("Petar Ivanov", "008634", male);
        Cvector<CStudent> oVStudents(20);
        oVStudents[0]=oSt1;
        oVStudents[1]=oSt2;
        oVStudents[2]=oSt3;
        for(i=0; i<3; i++ ) cout << oVStudents[i];
    }
    catch(int i) {
        switch( i ) {
            case INVALID_INDEX: cout << "Invalid Index .... " << endl;    break;
            case INVALID_CAPACITY: cout << "Invalid Capacity... " << endl; break;
        }
    }
}
```

Предефиниране на оператори

■ Оператор обръщение към функция()

Целта на този оператор е да позволи на обекта от класа да се използва като име на функция. Този оператор може да се дефинира с няколко функции (предекларирани):

Пример:

```
class Cprint {
public:
    int operator()(long lArg);
    int operator()(char *szArg, int iLen);
};
// използване:
Cprint oPrint;
oPrint("abc", 3);
oPrint(2L);
```

Предефиниране на оператори

Варианти на предефиниране на оператори:

- Чрез дефиниране на член функция към класовата декларация;
- Чрез глобална приятелска функция.

Примери:

```
Rectangle operator +(const Rectangle& obj) const {  
    return Rectangle(getIX1()+obj.calcArea(),0,0,getIX1()+obj.calcArea());  
}  
friend Rectangle& operator+(Rectangle& oRes, const Rectangle& toObj){  
    oRes.iX1=(oRes.iX1+toObj.calcArea());  
    return oRes;  
}
```

Разлика между двете предефиниции!!!

3. Шаблони (*Templates*)

Дефиниция:

В C++ *templates* се използват за дефиниране на генерируеми функции и класове.

Генерална (*generic*) функция или клас е такава функция или клас, която приема като актуален параметър *тип*.

Цел и предназначение на шаблонни декларации

- Създава фамилия от функции или класове, които се компилират от един и същ код, но работят с различни класове или типове данни.

Шаблони

Пример:

Дефиниция на функция:

```
int Max (int x, int y)  
    { return x > y ? x : y; }
```

Шаблонна дефиниция:

```
template <class T>  
T Max (T x, T y)  
    { return x > y ? x : y; }
```

Шаблони

Действие:

Шаблонната дефиниция създава фамилия от функции `Max`, по една за всеки различен тип `T`:

- ✓ C++ компилаторът създава съответстваща функция `Max` когато се срещне фактическо обръщение.

Шаблони

Пример за използване:

```
int i = Max (1, 2);
```

```
double d = Max (1.0, 2.0);
```

Създават се две функции Max - с аргументи от тип `int` и с аргументи `double`.

Шаблони

Шаблоните могат да се използват за дефиниране на генерируеми класове:

Пример – известната дефиниция на клас CStack:

Декларацията на клас стек за цели числа:

```
class CStack
{
    // ...
public:
    void push (int);
    int pop ();
};
```

определя CStack като клас за цели числа. Член функциите push и pop се използват за запис и извличане на int от стека.

Шаблони

Пример: Програма, реализирана на C++ за стекова реализация чрез класа CStack, работещ с шаблонен тип данни:

```
// декларация, определяща T като шаблонен клас  
template <class T>
```

```
struct ptr{T key; ptr *next;}; // вместо тип се използва T
```

```
// Навсякъде вместо тип се използва шаблонен
```

```
//идентификатор (T)
```

```
template <class T>
```

```
class CStackT {
```

```
ptr<T> *sp; // шаблонен указател
```

```
public:
```

```
CStackT() {sp = NULL;}
```

```
~CStackT();
```

```
void push(const T &ky); // шаблонна декларация на push
```

```
int pop(T &x); // шаблонна декларация на функцията pop
```

```
} // край на класа
```

Шаблони

// Функцията е с шаблонен тип вместо char

```
template <class T>
```

```
void CStackT<T>::push(const T &ky)
```

```
{ ptr<T> *p = sp;
```

```
  sp = new ptr<T>;
```

```
  sp->key = ky; sp->next = p;
```

```
}
```

// Операцията е същата, както в C++ кода, с шаблонен тип вместо char

```
template <class T>
```

```
int CStackT<T>::pop(T &x)
```

```
{ ptr<T> *p;
```

```
  if (sp)
```

```
  { x = sp->key;
```

```
    p = sp; sp = sp->next;
```

```
    delete p;
```

```
    return 1;
```

```
  } else return 0;
```

```
}
```

Шаблони

Използване на шаблонен клас:

```
CStack<int> s1; // генериране на конкретен клас int  
s1.push (1);
```

```
CStack<double> s2; // генериране на клас double  
s2.push (1.0);
```

Класовете изискват задължителен шаблонен спецификатор!

Шаблони

```
int main()
{ char ch; // променлива за входните символи
  CStack<char> c_st; // стекова променлива с дефиниран тип char
  cout << "Enter some characters followed by a "
        "character *:\n";
  try
  { while (cin >> ch) {
      if(ch!='*') c_st.push(ch);
      else break;
    }
  }
  catch( ... )// защита срещу грешки, напр. недостиг на памет
  { cout << "Stack overflow\n";
  }
  cout << "\nItems popped from char stack:\n";
  while (c_st.pop(ch)) cout << ch << " ";
  cout << endl;
  return 0;
}
```

Шаблони-специализация

Дефиниция:

Шаблонна специализация позволява на шаблоните да създават специфична имплементация, когато шаблонът е от определен тип.

Синтаксис:

```
template <> class име_на_клас  
<специализиращ_тип>
```

Шаблони-специализация

Пример за създаване на шаблонен клас-обща дефиниция:

```
template <class T>
class CPair {
    T value1, value2;
public:
    CPair (T first, T second)
        {value1=first; value2=second;}
    T module () {return 0;}
};
```

template <>

```
class CPair <int> { // специализация на класа за целочислен тип
    int value1, value2;
public:
    CPair (int first, int second)
        {value1=first; value2=second;}
    int module ();
};
```

Шаблони-специализация

// Специализация на член функцията,
// дефинирана извън класа. Пример:

template <>

```
int CPair<int>::module() {  
    return value1%value2;  
}
```

Клас функциите, дефинирани извън класовете изискват задължителен шаблонен спецификатор!

Шаблони-специализация

Пример за използване:

```
int main () {  
    CPair <int> myints (100,75);  
    CPair <float> myfloats (100.0,75.0);  
    cout << myints.module() << '\n';  
    cout << myfloats.module() << '\n';  
    return 0;  
}
```

Класовете се генерират по шаблонна специализация (int) и по обща шаблонна дефиниция (float)!

The slide features a dark blue background with white decorative elements resembling circuit board traces and nodes. These elements are located in the four corners: top-left, top-right, bottom-left, and bottom-right. The central text is white with a subtle drop shadow.

Въпроси?

доц. д-р инж. Владимир Николов

20.10.2017 г.